

логов, (возглавленных проф. В. И. Супруном), сумевших уже третий раз в экономически чрезвычайно сложных условиях провести международную ономастическую конференцию.

Jiřina Svobodov

K šedesátinám profesora Anderše

Dne 26. března 1999 oslavil šedest narozeniny člen katedry slavistiky Filozofick fakulty UP v Olomouci prof. Josef Anderš, DrSc.

Na FF UP působí od r. 1992, kdy se v rámci přesídlení volyňských a kyjevských krajan přestěhoval s rodinou do esk republiky do Olomouce. Nejprve pracoval na katedře bohemistiky a slavistiky, od r. 1995, po reorganizaci pracoviřt, je profesorem ruřtiny a ukrajinřtiny na katedře slavistiky (dříve pouze rusistika). V lednu 1993 proběhlo před vědeckou radou FF UP uspšn profesorsk řízení, jímž byl nostrifikovn jeho titul získan v zahranič.

Profesor Anderš se narodil 26. 3. 1939 v esk vesnice Mal Alexandrovka (nebo Čechy) na jihu Ukrajiny. V letech 1957–1962 studoval ukrajinistiku, rusistiku a slavistiku na filologick fakultě Menikovovy univerzity v Oděse. Poté působil do r. 1992 v stavu jazykovědy A. A. Potebni Nrodn akademie věd Ukrajiny v Kyjevě. Tam také obhájil v r. 1971 kandidátskou a v r. 1987 doktorskou disertani práci. Vedl oddlení slovanských jazyků a podílel se na autorství dvoudílného esko-ukrajinského slovníku (Kyjev 1988–89) a obshl Mluvnice eřtiny (375 s., Kyjev 1992). Je autorem řady dalřich slavistických práci, extern přednášel na Kyjevsk nrodn univerzitě T. H. řevenka, v letech 1988–92 byl zástupcem hlavního redaktora lingvistického časopisu „Movoznavsto“, v r. 1992 byl jmenován profesorem pro obor rusk jazyk.

Bibliografick soupis jubilanovch práci obsahuje 138 titulů. Jedná se o práce z oboru slovansk srovnávací lingvistiky, bohemistiky, ukrajinistiky, rusistiky i obecn jazykovědy. K vrcholům jeho badatelských zájmů patří zatím dvě monografie: Smantick struktura dativu v eřtin a němčině (Kyjev 1975) a Typologie jednoduchých slovesných vt v eřtin ve srovnání s ukrajinřtinou (Kyjev 1987). Tato práce byla mimo jiné kladn hodnocena také v nařem odbornm tisku (Slavia 1988. . 2. rec. H. Bliov) a v Bulharsku (Sapostavytelno ezykoznanie 1991, . 1, Sofie).

Ani v Olomouci neopustil prof. Anderše zájem o veřker slavistick jazykovdn dni. Je předsedou oborov rady pro obor rusk jazyk a členem oborov rady pro obor polsk jazyk (na FF UP), lenem Komise pro gramatickou stavbu slovanských jazyků při Mezinárodním komitétu slavist, členem Jazykovědného sdružení AVČR, členem vdeck rady pro „Rusk jazyk: dějiny a současnost“ při Oddělení literatury a jazyka Rusk akademie věd; v rámci postgraduálního studia ruřtiny na FF UP řkol jednoho

doktoranda, je pravidelných aktivním účastníkem domácích i mezinárodních konferencí, včetně mezinárodních slavistických kongresů.

Na katedře slavistiky přednáší a vede semináře z vývoje ruského jazyka, typologie slovanských jazyků, základů slavistiky, staroslověnštiny a ukrajinštiny, pro studenty katedry bohemistiky vede seminář z typologie slovanské věty.

Prof. Anderš neustále aktivně publikuje. Z posledního období lze uvést např. alespoň spoluautorství na rusko-ukrajinských slovnících vědecké a právní terminologie (Kyjev 1994), příspěvky k vydání frazeologického slovníku ukrajinštiny, nebo praktické příručky Ukrajinsko-české dialogy (Olomouc 1996) a Česko-ukrajinské dialogy (Brno 1998).

U příležitosti životního jubilea přeje profesorovi Anderšovi stále zdraví a neutuchající pracovní elán, pohodu pro další vědeckou i pedagogickou činnost, hodně nových přátel a spokojené žití v naší zemi. Ať ho i nadále provází stále dobrá nálada a ať si ještě dlouho uchová svůj mladistvý vzhled. Ad multos annos!

Helena Flidrová

Prof. Stanislav Žaža sedmdesátníkem

Letos na jaře se v plné tvůrčí aktivitě dožívá sedmdesáti let prominentní český rusista a slavista univ. prof. PhDr. Stanislav Žaža, CSc.

Narodil se 14. dubna 1929 v úřednické rodině v Brně. V tomto městě získal své vzdělání, a to absolvováním reálného gymnázia v Žabovfeskách r. 1948 a pak studii na filozofické fakultě (v letech 1948–53), kde dosáhl aprobace v oborech ruština-latina a řečtina. Jako vynikající student zůstal po absolutoriu na fakultě a působil zde nejprve jako asistent (1953–57), odborný asistent (1957–79), od r. 1966 s titulem PhDr. a od téhož roku o něco později s hodností CSc. Habilitoval se až v r. 1979 spisem *Sémantická a syntaktická stránka konstrukcí se slovesem бытъ/быти* (ač už dlouho předtím byl všemi kolegy-rusisty považován – vzhledem ke své bohaté publikační činnosti a vysoké vědecké úrovni – za docenta). Profesorem se stal o 10 let později, koncem r. 1989. V letech 1973–80 byl vedoucím katedry rusistiky na brněnské filozofické fakultě, v letech 1980–89 pak proděkanem pro pedagogické záležitosti. Jako kvalifikovaný odborník byl však uznáván nejen coby rusista, ale i jako aprobovaný klasický filolog, který v letech 1986–89 dokonce vedl katedru antické kultury a po úředním odchodu do důchodu v r. 1994 vyučoval vedle menšího úvazku v oboru ruské jazykovědy také latinu a přechodně i řečtinu na zmíněné druhé katedře. V této činnosti pokračuje přes určité zdravotní potíže i v roce svého letošního životního jubilea.

Těžištěm Žažovy učitelské a badatelské činnosti je současný ruský jazyk a porovnávací studium rusko-české. V této oblasti dosáhl mezinárodního renomé. Zúčastnil se všech slavistických sjezdů konaných v období 1968 až 1993, téměř všech kongresů